

РЕШЕНИЕ

№ 5031

гр. София, 18.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав,
в публично заседание на 18.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Рашкова, като разгледа дело номер **5182** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба вх. № 12595 от 23.05.2012 г. по описа на Административен съд – София град и вх. 94 – 00 – 100 от 27.04.2012 г. по описа на Дирекция „О.” (понастоящем дирекция „ОДОП”), подадена от И. Г. В., ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция [населено място], [улица] срещу ревизионен акт № [ЕГН] от 27.12.2011 г., издаден от Т. В. М., мълчаливо потвърден от директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика.

С жалбата се иска РА да бъде отменен, тъй като е незаконосъобразен и издаден в нарушение на процесуалния закон. Твърди се, че изложените изводи в обжалвания акт не почиват на правна та логика, а събраните доказателства са интерпретирани погрешно и неправилно. Излагат се доводи, че са нарушени принципите на обективността (чл. 3,, ал.1 и ал.2 от ДОПК) и на служебното начало (чл. 5 от ДОПК). Инвокират се съображения, че в РА е посочено единствено, че ревизията се провежда по реда на чл. 122 от ДОПК, без да е уточнено кое от посочените в ал.1 на посочената норма предпоставки е налична за извършването ѝ. Допълнително са изложени съображения по същество.

В хода на съдебното производство жалбоподателят редовно призован, се явява лично и с адв. К.. Поддържат жалбата, молят да бъде уважена по изложените в нея основания, както и на базата на събраните в съдебното производство доказателства, претендират сторените съдебно – деловодни разноски и депозират писмено

становище.

ОТВЕТНИКЪТ – директорът на Дирекция “Обжалване и данъчно – осигурителна практика” при ЦУ на НАП – [населено място], редовно призован не се представлява в последното по делото съдебно заседание и не взема становище по същество на спора.

Административен съд – София град, I – во Административно отделение, 8 – ми състав като извърши преценка на доводите в жалбата, намира за установено следното от фактическа страна:

Производство е образувано с издаването на Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 1010863 от 13.12.2010 г. (лист 400), на основание чл. 112 ДОПК и чл. 113 ДОПК. С последната е възложено извършването на ревизия на И. Г. В., с адрес за кореспонденция в [населено място], [улица] за задължения по чл. 35 от Закона за облагане доходите на физическите лица (ЗОДФЛ) за периода 01.01.2004 г. – 31.12.2006 г., по чл. 48 ЗДФЛ за периода 01.01.2007 г. – 31.12.2009 г., вноски за ДОО за самоосигуряващи се лица на основание чл. 4, ал.3, т.1, 2 и 4 от КСО за периода 01.01.2004 г. – 31.12.2009 г., вноски за здравно осигуряване за самоосигуряващи се лица за периода от 01.01.2004 г. – 31.12.2009 г. и вноски за ДЗПО за УПФ за самоосигуряващите се лица за периода 01.01.2004 г. – 31.12.2009 г. Определени да извършат ревизията са лицата: Д. В. А. на длъжност - главен инспектор по приходите, ръководител екип и Ц. С. Ф. - старши инспектор по приходите. Заповедта е издадена от компетентен орган по приходите П. Г. Г., началник сектор „Ревизии”, дирекция „Контрол” при ТД на НАП – С.. Връчена е лично на В. на 15.06.2011 г. Срокът на ревизията е определен на „до 2 месеца, считано от датата на връчването” на посочената ЗВР.

Издадена е последваща ЗВР № 1101642 от 09.02.2011 г. от П. Г. с цел продължаване срока на ревизията, но без да е посочен краен срок. Същата е връчена на 15.06.2011 г. на жалбоподателя чрез ИСДВР – М.. Тази заповед не е възпроизвела своето действие, тъй като на първо място същата е връчена с първата ЗВР, която е произвела своето действие, съобразно изискването на чл. 114, ал.1, изр. 1 от ДОПК, т.е. срокът за извършването на ревизията е започнал да тече от 15.06.2011 г. Ревизията е следвало да приключи на 15.08.2011г.и едва тогава при необходимост е следвало да бъде продължен нейния срок.

В срока по чл. 117, ал.1 от ДОПК е издаден ревизионен доклад (РД) № 1101642 от 29.08.2011 г. същият е връчен на адресата си на 05.12.2011 г. В срока по чл. 117, ал.5 от ДОПК е депозирано възражение на 16.12.2011 г.

Със заповед за определяне на компетентен орган (З.) 0 К 1101642 от 21.11.2011 г. , П. Г. – началник сектор „ревизии”, дирекция „Контрол” при ТД на НАП – С., е определила за такъв Т. В. М. на длъжност главен инспектор по приходите.

На 27.12.2011 г. е издаден РА № [ЕГН], който е връчен на жалбоподателя чрез упълномощеното лице С. И. К. на 19.01.2011 г.

В срока по чл. 152, ал.1 от ДОПК РА е оспорен ред решаващия орган – директора на Д”ОДОП”, който в срока по чл. 155, ал.1 от ДОПК не се е произнесъл, поради е налице мълчаливо потвърждаване на РА.

Видно от изложеното в РД, който на основание чл. 120 от ДОПК е неразделна част от РА, органите по приходите са установили следното: Подробно в посочените актове са обсъдени пречките във връзка със започването на ревизията, както и обстоятелството, че жалбоподателят към датата на издаване на първата ЗВР е бил с мярка за неотклонение, която е изпълнявана в Централния затвор – С..

Във тази връзка е изготвено Уведомление съгласно чл. 124 от ДОПК с изх. № 13 – 59 – 00 – 14 от 10.05.2011 г. от Т. М. – ръководител екип (л. 280 и л. 291). В него е посочено, че съгласно чл. 122, ал.1 т. 4 от ДОПК ревизията образувана със ЗВР № 101083 от 13.12.2010 г., изм. Със ЗВР № 1101642 от 09.02.2011 г., тъй като е налице липса или не е представена счетоводна отчетност съгласно Закона за счетоводството или воденото счетоводство не дава възможност за установяване на основа за данъчно облагане, както и когато документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци или за определяне на задължителните осигурителни вноски са унищожени не по установения ред. Уведомлението е връчено на И. В. на 19.01.2012 г. В хода на ревизията, съгласно РД и РА са извършени справки в ТБ, регистрирани в страната, съответните поделения на КАТ, Гранична полиция и други относими институции. Съгласно тези справки е видно, че жалбоподателят няма подавани годишни данъчни декларации, издавани ревизионни актове и А. за период от 01.01.2004 г. – 31.12.2009 г. на базата на получени отговори от ТБ [фирма] и ТБ [фирма] и обстоятелството, че И. В. е отказал доброволен достъп до банковата информация, ревизиращите са отправили искане до СРС относно разкриването на банкова тайна. На основание чл. 62, ал.6 от Закона за кредитните институции. Поисканото разрешение е дадено с решение от 15.09.2011 г. на СРС, постановено по ЧД № 16759 по описа за 2011 г. на СРС, НО, 2 – ри състав.

При извършена справка в информационната система на НАП в хода на ревизията е установено, че ревизираното лице е с активна регистрация за представляващ на [фирма], ЕИК[ЕИК] (назначен е на трудов договор от 31.08.2006 г. до 31.12.2009 г. като управител с основно трудово възнаграждение от 500,00 лева) и [фирма] с ЕИК[ЕИК]. Жалбоподателят е бил назначен на трудов договор за период от 18.01.2005 г. до 01.08.2006 г. като технически изпълнител в [фирма], ЕИК[ЕИК] с основно трудово възнаграждение в размер на 180,00 лева.

Съгласно отговор на СДВР, Сектор „Български документи за самоличност” е установено, че И. В. има регистрирани две преминавания през ГКПП за периода 01.01.2004 г. – 20.10.2009 г.: излизане на 22.03.2005 г. към Гърция – влизане на 22.03.2005 г. от Гърция и излизане на 21.03.2005 г. към М. и влизане на 22.03.2005 г. от Гърция.

Подробно в табличен вид в РД е описан резултата от извършената проверка в ПП “VAT11”. Като записванията в нея кореспондират с подадените декларации по 124, ал.3 от ДОПК от жалбоподателя. Същият притежава и недвижима собственост – Нива – 1/3 ид.ч. от 3,339 дка, V категория, находяща се в строителни граници на кв. Г., местността съдовете, част от имот 164, кадастрален лист 724. Имотът е придобит по наследство от Г. И. В. , съгласно Решение № 605 от 28.01.2006 г. за възстановяване правото на собственост на земи;

Нива - 1/3 ид.ч. от 3.175 дка, V категория, находяща се в строителни граници на кв. Г., местността Съдовете, част от имот 164, кадастрален лист 726. Имотът е придобит по наследство от И. Ц. В., съгласно Решение № 605 / 28.01.08г. за възстановяване правото на собственост на земи;

Дворно място и постройките в него - 1/3 от 890 кв.м., находящо се в [населено място], кв. Г.;

ливада 183 от 3404 дка, III категория, находящ се в строителни граници на [населено място], в местността КОРНОС имот № 42002, придобит по наследство от Г. И. В., съгласно Решение № 605 / 28.01.08г. за възстановяване правото на собственост на

земи.

Видно от приложената към административната преписка декларация 2 относно притежавани за периода от 04 г. – 09 г. финансови активи за ревизирания период жалбоподателят не е притежава ценни книжа, но е едноличен собственик на [фирма] и за периода на ревизията търговецът не е осъществявал дейност. Декларирал е, че притежава 30 дружествени дяла на обща номинална стойност 1 500 лева от [фирма], както и че на 21.01.05г. е придобил 50 дяла на стойност 2500 лв., а на 17.12.07г. е прехвърлил на Д. Й. Д. 20 дяла на стойност 1000 лв.

На основание чл. 153 от ДОПК са представени писмени обяснения от И. В., съгласно, които е заявил, че към 31.12.2003 г. е разполагал със сумата от 56 700 лева в брой, която е получена по наследство от починалия му баща през 2002 г. и парични средства от продажбата на имущество към 31.12.2003 г.

На базата на събраните писмени доказателства за ревизираните години е прието следното в РД и РА.

2004 г.

Съгласно получена информация от О. АД, подробно описана в раздел I, т.4.2.2., на 04.05.2004г. ревизираното лице получава превод в размер на 23 695,00 евро /46 343,39 лв./. Определена е данъчна основа на основание чл.122 от ДОПК и чл.15 от ЗОДФЛ /отм./ в размер на 46 343,39 лв. В резултат на направения анализ на фактическа обстановка подробно изложени в раздел I, т.4.4.1. на РД, ревизиращият екип е установил наличие на недостиг на парични средства за периода 01.01.2004г.-31.12.2004г. При така изготвеният паричен поток е установено, че за 2004 г. реализираните приходи са по-малко от извършените разходи. Недостигът на парични средства за 2004 г. е в размер на 542,40 лв. Ревизиращият екип е приел, че за извършването на тези разходи жалбоподателят не е разполагал със средства в същия размер, които не са обосновани съгласно ЗДДФЛ. На база на тези констатации в РД е определен Д. за 2004г. в общ размер на 12908,08 лв. На основание чл.1 от ЗЛДТДПДВ е начислена лихва в размер на 7140,74 лв.

2005 г.

Въз основа на изследвания паричен поток в РД е установено, че за 2005 г. реализираните приходи са повече от извършените разходите. Излишъкът на парични средства за 2005 г. е в размер на 12752,33 лв. Ревизиращият екип е приел, че за извършването на разходите за периода, И. В. е разполагало с необходимите средства, които са обосновани съгласно ЗДДФЛ.

2006 г.

За тази година реализираните приходи са повече от извършените разходите. Излишъкът на парични средства за 2006 г. е в размер на 6496,45 лв. Ревизиращият екип е приел, че за извършването на разходите за периода, И. В. е разполагало с необходимите средства, които са обосновани съгласно ЗДДФЛ.

По отношение на следващите 2007 г. – 2009 г. е в сила Закона за данък върху доходите на физическите лица.

2007 г.

За тази година реализираните приходи са повече от извършените разходите. Излишъкът на парични средства за 2007 г. е в размер на 3408,55 лв. Ревизиращият екип е приел, че за извършването на разходите за периода, И. В. е разполагало с необходимите средства, които са обосновани съгласно ЗДДФЛ.

2008 г.

В РА на базата на цялата фактическа обстановка, подробно разгледана в РД, ревизиращият екип е установил наличие на недостиг на парични средства за периода 01.01.2008г.-31.12.2008г. Съгласно описания паричен поток за 2008 г. реализираните приходи са по-малко от извършените разходи. Недостигът на парични средства за тази година е в размер на 4401,73 лв. Ревизиращият екип е приел, че за извършването на тези разходи жалбоподателят не е разполагал със средства в същия размер. На базата на направените констатации в РА е определен ДДФЛ за 2008 г. в общ размер на 440,17 лв. и дължим данък за 2008г., определен по реда на чл.48 от ЗДФЛ, общо в размер на 440,17 лева, който не е внесен в срок до 30.04.2009 г. и на основание чл. 1 от ЗЛВДТДПДВ, за закъснението е начислена лихва в размер на 119,89 лв. 2009 г.

В РА на базата на цялата фактическа обстановка, подробно разгледана в РД, ревизиращият екип е установил наличие на недостиг на парични средства за периода 01.01.2009 г. - 31.12.2009 г. Съгласно описания паричен поток за 2009 г. реализираните приходи са по-малко от извършените разходи. Недостигът на парични средства за тази година е в размер на 3668,25 лв. Ревизиращият екип е приел, че за извършването на тези разходи жалбоподателят не е разполагал със средства в същия размер. На базата на направените констатации в РА е определен ДДФЛ за 2009 г. в общ размер на 366,82 лв. и дължим данък, определен по реда на чл.48 от ЗДФЛ, общо в размер на 366,82 лева, който не е внесен в срок до 30.04.2009 г. и на основание чл. 1 от ЗЛВДТДПДВ, за закъснението е начислена лихва в размер на 58,43 лв.

По отношение на вноските за държавно обществено осигуряване на жалбоподателя са начислени допълнително такива в РА само за 2004 г. в общ размер на 54,00 лева месечно или общо за годината – 648,00 лева.

За същата годината са допълнително начислени е вноски за универсален пенсионен фонд в размер на 72 лева и такива за здравно осигуряване в размер на 144,00 лева, като в табличен вид в диспозитивната част на РА са посочени и съответните дължими лихви.

В обжалвания данъчен акт са посочени задължения на И. В. по реда на ЗОДФЛ (отм.), ЗДФЛ, и за ДОО, ЗО, ДЗПО – УПФ в размер на 1593,53 лева – главница и лихва от 1510,26 лева.

В хода на съдебното производство като доказателства са приети представените с административната преписка писмени документи, депозирани от страна на жалбоподателя с молба на 19.03.2013 г. – Удостоверение № 557 от 08.12.2003 г., издадено от ТДД, ДП „М.” – С.; данни за осигурени лица и справка за осигурителен доход за социално осигуряване за периода от 01.01.1998 г. – 31.03.2013 г.

По искане на жалбоподателя е допусната, изслушана и приета без оспорвана ССЕ, която подробно и в табличен вид е проследила паричния поток на жалбоподателя за ревизирания период, който е съпоставен с установеното в РД и РА, при извършено включване на непризнатите средства на жалбоподателя. Вещото лице е посочило, че при проследяването на паричния поток на жалбоподателя за предходните години - от 12.12.2001 г. до 31.12.2004 г. , подробно описан в констативната част на заключението, се установи, че началното салдо към 01.01.2004 г.е в размера на 43,82 лв.

Паричният поток на годишна база за всяка от ревизираните години по отделно, съгласно официалните данни на Националния Статистически институт, в това число начално салдо към ревизирания период, трудови правоотношения, доходи от

продажби на недвижимо имущество и продажби на дружествени дялове е представен в табличен вид. Като по отношение на началното и крайното салдо за периода от 01.01.2006 – 31.12.2009 г. след поставен въпрос от страна на процесуалния представител на жалбоподателя, експертът в хода на откритото съдебно заседание на 18.06.2013 г. посочи, че е допусната техническа грешка при изписването на цифрите като същите следва да бъдат увеличени със сумата от 177,29 лева. Експертизата е дала крайно заключение, че към 31.12. на всяка от ревизираните години не е налице превишаване на разходите над приходите. Размерът на приходите по години е формиран от включените в паричния поток доходи от трудови правоотношения, върху които са внесени съответните данъци и сумата от 18423,92 лева, придобита от продажба на наследствен имот, която сума съгласно чл.12, ал.2 от ЗОДФЛ 2006 г. (отм.), чл.13, ал.2 от ЗДЦФЛ 2008 г, не подлежи на облагане.

Съдът служебно, с цел проверка на спорните изчисления на началното и крайно салдо за 2006 г., 2007 г., 2008 г. и 2009 г. извърши отново пресмятане на допуснатата и поправена от вещото лице грешка и установи, че единствено за 2006 г. разлика към увеличение е 177,29 лева, но не и за останалите години. Независимо от извършените преизчисления не се променя крайното заключение на експертизата към 31.12. на всяка от ревизираните години не е налице превишаване на разходите над приходите.

С оглед пълното и яснота на изложението тази разлика е следната в таблица на стр. 12 от заключението като начално салдо за 2006 г. в колона 2 е посочено 13835,12 лева, вместо правилното – 14012,41 лева, съответно в колона 6 и колона 11 и крайно салдо за същата година към 31.12. – к.2 неправилно 13868,78, вместо правилното – 14046,07 лева, к. 6 – неправилно 16618,78 лева, вместо правилните 16796,07 лева и к.11 – неправилно 13922,44 лева, вместо 14099,73 лева.

За 2007 г. начално салдо – к. 2, 6 и 11 – 13800,67 лева, вместо правилното 14099,73 лв. По отношение крайното салдо за тази години следва да се има предвид корекцията, че в к. 2 сумата е 14123,87 лева; к. 6 – 17583,87 лева, а в к. 11 – крайно салдо – 14390,38 лева. Крайното салдо за 2007 г. става начално салдо за 2008 г., като в колона 11 към 31.12.2008 г. наличните парични средства, съдът изчислява на 15150,89 лева. Тази сума отново се прехвърля и се счита за начално салдо на следващата 2009 г., а паричните средства към края на годината (31.12) са 19099,26 лева, вместо неправилно вписаните 18 749,74 лева.

С оглед така направените уточнения и установени пресмятания, настоящият съдебен състав кредитира приетата по делото ССЕ на базата на направения краен извод в нея, че не е налице превишаване на разходите над приходите за ревизираните години.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в преклузивния срок по чл. 156, ал. 5 от ДОПК, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА.

Р. акт е издаден от компетентен орган и в предписаната от закона.

Настоящата ревизия е проведена при особените правила на чл. 122, ал.1, от ДОПК, тъй като при нейното започване жалбоподателят е бил задържан в областна служба „Изпълнение на наказанието” и комуникацията с него е била затруднена, отказът на В. за предоставяне на достъп на ревизиращите относно движението по банковите му сметки в ТБ [фирма] и [фирма], поради което банковата тайна е разкрита с решение на СРС. На следващо място неоснователни са направените възражения в жалбата до съда и в писмената защита, че не е посочено основанията поради което се преминава по особения ред на ревизия – чл. 122, ал.1 от ДОПК. Това не е така, тъй като във връченото на жалбоподателя уведомление на основание чл. 122, ал.1 от ДОПК (л. 280 и л. 291 от делото) изрично е посочено, че ревизията се извършва по този ред като е посочена разпоредбата на ал.1, т.4 от ДОПК.

На следващо място е неоснователно и направеното възражение, че във втората ЗВР № 1101642 от 09.02.2011 г. няма определен срок, съдът вече изложи мотиви в тази връзка при изследване компетентността и процедурата на ревизионното производство по-горе в решението.

Първия спорен момент е свързана с постъпилите по валутната сметка на жалбоподателя в О. АД в периода от 05.04.2004 г. до 06.04.2004 г. суми в размер на 33 140 евро от продажба на имот, от които 23 695 евро са преведени на друго лице и е налице остатък от 9 420 евро. Тези постъпления по смисъла на чл. 12, ал.2 от ЗОДФЛ (отм.) и чл. 13, ал.2 от ЗДДФЛ не се смятат за доход, но независимо от това следва да се ценят като парични средства, служещи за покриването на ежедневните нужди на едно лице и неговата издръжка. Посочените разпоредби касаят единствено облагането на тези суми със съответния налог, но това не означава, че получателят им не може да ги използва по негова преценка. Отделно от това произходът на тези средства е безспорно установен, поради което не следва да бъдат изключвани от доходите на жалбоподателя. Вещото лице подробно е изследвало въпроса за приходите и разходите за 2004 г. и е установило, че не е налице превишаване разходите над приходите, съгласно колона 11 на таблица № 5.

Жалбата е основателна и в частта на допълнително начислени вноски за ДОО и ДЗПО – УПФ за 2004 г. видно от РА начисляването на тези вноски е направено на основание чл. 8, т.1 от Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване за 2004 г. (отм.). Съгласно посочената норма се определят следните размери на месечния осигурителен доход за 2004 г.: 1. минимален месечен размер на осигурителния доход през календарната година по икономически дейности и/или професии, или групи професии съгласно приложението. В това приложение са посочени 55 позиции. В РА няма изрично посочване на коя от тези позиции отговаря жалбоподателя, поради

което настоящият съдебен състав приема, че същият е немотивиран и издаден при неправилно приложение на материалния закон. Нещо повече, за да подлежи на осигуряване, жалбоподателя, в качеството му на самоосигуряващо лице, същият преди това следва да е подал заявление и да е регистриран като такъв. От материалите по делото не се установяват такива данни.

Жалбата се явява единствено неоснователна само в частта на допълнително определените задължения за внасяне на здравно осигурителни вноски за 2004 г. В РД е посочено, че същите се дължат по силата на чл. 40, ал. 1, т. 2 от ЗЗО в относимата редакция към 2004 г., а в РА на основание чл. 40, ал.1 т.1 от ЗЗО, които препращат към чл. 4, ал.3, т.1,2 и 4 Кодекса за социално осигуряване. Като чл. 4, ал.3, т. 4 от КСО касае само осигуряващите се лица. Правилно и на основание чл. 40, ал.4 (ДВ, доп., бр. 114 от 30.12.2003 г., в сила от 1.01.2004 г.) лицата, които не подлежат на осигуряване по ал. 1 и 2, се осигуряват върху осигурителен доход не по-малък от минималния размер на осигурителния доход за самоосигуряващи се лица, определен със Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване (чл.8, т.2 от ЗБДОО за 2004г, отм). Вноските се внасят до 10-о число на месеца, следващ този, за който се отнасят. Нещо повече по смисъла на чл. 33, ал.1, т.1 от ЗЗО задължително осигурени в Националната здравноосигурителна каса са всички български граждани, които не са граждани и на друга държава. Следователно правилно и законосъобразно на И. В. са определени за внасяне неплатени осигурителни вноски, ведно със законната лихва.

По тези съображения жалбата на И. В. следва да бъде отхвърлена в частта на установените задължение за здравно осигуряване за 2004 г. и уважена в останалата ѝ частта, като РА бъде отменен като неправилен и незаконосъобразен в нея.

С оглед изхода на спора и като взе предвид направеното искане от страна на жалбоподателя за присъждане на сторените по делото съдебно деловодни разноски в размер на 1550 лева (50 лева – държавна такса, 350 лева – възнаграждение за вещо лице и 1150 лева адвокатско възнаграждение) и на основание чл.161 от ДОПК, намира, че същото следва да бъде уважено с оглед на отменения и потвърден РА. По тези съображения на жалбоподателя следва да се присъдят разноски по делото в размер на 1410,50 лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1, предл. 2 от ДОПК, Административен съд – София град, I – во отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Г. В., ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция [населено място], [улица] срещу ревизионен акт № [ЕГН] от 27.12.2011 г., издаден от Т. В. М., мълчаливо потвърден от директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика, в частта на определени задължения по ЗЗО за 2004 г. в размер на 144,00 лева и лихва в размер на 134,21 лева.

ОТМЕНЯ ревизионен акт № [ЕГН] от 27.12.2011 г., издаден от Т. В. М., мълчаливо потвърден от директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика, в останалата му част.

ОСЪЖДА ответника да заплати на И. Г. В., ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция [населено място], [улица] от бюджета на Дирекция “Обжалване и данъчно – осигурителна практика” при ЦУ на НАП – С., сторените съдебно – деловодни разноски по делото в размер на 1410,50 (хиляда четиристотин и шестдесет лева и 50 стотинки).

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: